

„Krisztus értetek szegénnyé lett” (2Kor 8,9)

1) A húsvét felé vezető út minden évben nagyszerű alkalmat ad, hogy elmélyítsük keresztény hitünk értelmét és értékét. Arra ösztönöz minket, hogy újra felfedezzük Isten irgalmasságát, s ezáltal magunk is az irgalmasság tetteivel forduljunk testvéreink felé. Az Egyház feladata gondoskodni arról, hogy olyan különleges cselekedeteket ajánljon a hívők figyelmébe, amelyek elősegítik belső megújulásukat ebben az időszakban. Ezek közé tartozik az ima, a böjt és a jótékonyság.

Jótékonynak lenni annyit jelent, hogy kézzelfogható módon sietünk szükségét szenvedő embertársaink segítségére. Ugyanakkor ez az aszkézis gyakorlata is, amely abban segít, hogy függetlenné váljunk a földi javak birtoklásának vágyától. Jézus nyomatékosan rámutat arra, hogy milyen erős a materiális javak birtoklásának hatása, és hangsúlyozza, hogy egyértelműen döntenünk kell, máskülönben fennáll annak a veszélye, hogy ezek bálványokká válnak. Ezért így szólt tanítványaihoz: „Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak” (Lk 16,13). A felebarátainknak nyújtott segítség lehetővé teszi, hogy ellenálljunk ennek az állandó kísértésnek, hiszen arra nevel minket, hogy észrevegyük szükségleteiket, és megosszuk embertársainkkal mindazt, ami az isteni jószág révén osztályrészünk lett. Ez a szegények részére folytatott adománygyűjtés célja, amely a világ számos részén gyakorlattá vált a nagyböjt időben. Ily módon a belső megtisztulás összekapcsolódik egy olyan gesztussal az egyházi közösségben, amit már az ősegyház is ismert. A jótékonyság művéről beszél Szent Pál apostol is a leveleiben, amikor a jeru-

zsálemi hívek számára történt gyűjtésről ír (1. 2Kor 8–9; Róm 15,25–27).

2) Az evangélium ezt tanítja: nem birtokosai, hanem gondnokai vagyunk a kapott javaknak. Ne tekintsük gazdagságunkat sérthetetlen tulajdonunknak, hanem eszköznek, amelyen keresztül az Úr hív mindannyiunkat, hogy gondoskodó szeretetét közvetítsük ember-

Simon Andrács: Szolgáló Isten

társaink felé. Amint a Katolikus egyház katekizmusa hangsúlyozza, az anyagi javaknak társadalmi értékük van. Jézus egyértelműen figyelmezteti azokat, akik a földi javakat egyedül a maguk számára akarják birtokolni és használni. Látva a tömegeket, akik mindenben hiányt szenvednek, és az éhezés kínjait kénytelenek eltűrni, Szent János apostol első levelének szavai keményen csengenek: „Hogyan marad meg az Isten szeretete abban, aki – bár bőven van neki a világ javaiból, mégis – amikor látja, hogy testvére szükségét szen-

ved, elzárja előle a szívét?” (1Jn 3,17). Még világosabb a felszólítás a keresztény országok felé a javak megosztására, hiszen felelősségük a nyomorgók és elhagyottak sokaságával szemben még súlyosabb. Segítségükre sietni inkább az igazságosságból fakadó kötelezettség, mint karitatív cselekedet.

3) Az evangélium leírja azt is, mi a jótékonykodás lényegi jellemzője: úgy kell megcselekedni, hogy rejtve maradjon a világ szeme előtt. Jézus azt kéri tőlünk: „Te úgy adj alamizsnát, hogy ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb. Így alamizsnád titokban maradjon” (Mt 6,3–4). Rövidebbel előtte pedig azt olvassuk: ne dicsekedjen senki a saját jótetteivel, mert ezzel kockára teheti égi jutalmát (1. Mt 6,1–2). A tanítványoknak kell arra gondot viselni, hogy minden Isten nagyobb dicsőségére történjen. Jézus figyelmeztet: „A ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsóítsák mennyei Atyátokat” (Mt 5,16). Ezért mindennek Isten dicsőségét kell szolgálnia, nem pedig a miénket.

Kedves testvéreim! Ennek tudata kísérjen minden cselekedetet, amely a felebarátot segíti, akkor nem fog előtérbe kerülni, aminek rejtekben kell maradni. Ha jó cselekedeteinkben nem Isten dicsőségét törekszünk szolgálni, és nem embertársaink igazi javát keressük, hanem mindenekelőtt személyes hasznunkat gyarapítjuk, vagy egyszerűen elismerésre vágyunk, nem az evangélium szellemében járunk el! Modern társadalmunkban, amelyet a képek uralma jellemez, éberrel figyelniünk kell erre a kísértésre. Az evangélium jótékonysága nem pusztán valami-

féle vonzódás az emberek felé. Sokkal inkább a szeretet konkrét cselekedete, teológiai erény, amely belső megtérésünkből fakad. Ez az istenszeretben és a felebaráti szeretetben nyilvánul meg, amelyben Jézus Krisztust követjük, aki teljesen nekünk ajándékozta önmagát, egészen a kereszthalálig. Vajon köszönetet mondunk-e Istennek azért a sok emberért, akik a média uralta társadalom fényezőitől távol, a csendbe és homályba rejtőzve keresztény elkötelezettségéből nagyszerű tetteket visznek véghez szükségét szenvedő embertársaik megsegítésére? Mit használ nekünk, ha javainkat másoknak ajándékozunk, de szívünk büszkeségtől dagad? Ezért azok, akik tudják, hogy Isten azt is látja, ami a rejtekben történik, és jutalmát sem a világ szeme előtt adja, nem keresik az emberi elismerést az irgalmasság cselekedeteiért.

4) A Szentírás arra ösztönöz minket, hogy vegyük észre a jótékonyság mélyebb értelmét: a tisztán anyagi dimenzió transzcendens értelmére világít rá; azt tanítja, hogy nagyobb öröm adni, mint kapni (1. ApCsel 20,35). Ha cselekedeteinket a szeretet vezeti, akkor hitünk igazságát juttatjuk kifejezésre. Nem azért kaptuk Teremtőnkől életünket, hogy önmagunknak éljünk, hanem Istennek és embertársainknak (1. 2Kor 5,15). Minden alkalommal, amikor Isten iránti szeretetből megosztjuk javainkat a szükségét szenvedő embertársainkkal, megtapasztaljuk, hogy az élet bősége a szeretetből fakad, és minden visszatér hozzánk, mint a béke, a belső megelégedettség és öröm áldása. Égi Atyánk saját örömeivel jutalmazza meg jótékonyságunkat. Sőt még ennél is többet kapunk. Szent Péter a jótékonyság lelki gyümölcsei között említi a bűnök bocsánatát: „A szeretet leplet borít rengeteg bűnre” (1Pt 4,8). Amiként a nagyböjti idő liturgiája gyakran ismétli, Isten felkínálja nekünk, bűnösöknek a megbocsátás lehetőségét. Ennek befogadására készít fel minket, amikor megosztjuk a szegényekkel azt, ami a miénk. A jótékony cselekedet közelebb visz minket a felebaráthoz, így Istenhez is közel visz, ezáltal va-

lóban eszköze lehet megtérésünknek és kiengesztelődésünknek Istennel és testvéreinkkel.

5) A jótékonyság szeretetteljes nagylelkűségre nevel. Cottolengo Szent József azt ajánlja: „Ne azokat a pénzdarabokat számoljátok, amit kiadtok. Hiszen ahogyan alamizsnát adva nem tudhatja a bal kezed, mit tesz a jobb, úgy a jobb kezed se tudja, mit tesz” (Detti e pensieri, Edilibri, Nr. 201). Ezzel összefüggésben kap nagy jelentőséget az evangélium egyik jelenete, amikor az özvegyasszony a templom áldozati perselyébe dobja mindazt, ami csak szegénységéből telt, „egész megélhetését” (Mk 12,44). A jelentéktelen értékű fillér nagy kifejezőerejű szimbólummá válik. Ez az asszony nem a fölöslegéből ad, és nem abból, amit birtokol, hanem azt adja, ami ő maga. Egészen önmagát adja.

Ez a megindító elbeszélés abba az eseménysorba illeszkedik, amely közvetlenül megelőzi Jézus szenvedését és halálát. Jézus szegénnyé lett, hogy szegénysége által gazdaggá tegyen minket. A népek apostola a korintusiakhoz írt második levelében úgy beszél Jézusról (vö. 2Kor 8,9), hogy ő egészen nekünk adta önmagát. A nagyböjti idő arra ösztönöz minket, hogy a jótékonyság cselekedetein keresztül is kövessük példáját. Jézus iskolájában megtanulhatjuk: életünk ajándékká válhat azáltal, hogy Krisztus követésére törekszünk. Így nemcsak abból tudunk adni, amink van, hanem magunkat is készek leszünk odaadni. Vajon nem a szeretet egyetlen parancsa az, amely az evangélium lényegét összefoglalja? A jótékonyság a nagyböjti időben annak eszköze lehet, hogy keresztény küldetésünkben előrelépünk. Az a keresztény, aki odaadja magát anélkül, hogy számolná, mennyibe kerül ez neki, tanúságot tesz arról, hogy nem az anyagi gazdagság határozza meg a lét törvényeit, hanem a szeretet. Ami a jótékonykodás értékét megadja – az egyén lehetőségeinek és körülményeinek függvényében – a szeretet, amely az odaadás különböző formáit is inspirálja.

6) Kedves testvéreim! A húsvétra való készülődés a jótékonyság cselekedetein keresztül a lelki növekedésre szólít, hogy ezáltal többek legyünk a szeretetben, és felismerjük magát Krisztust a szegényekben. Az alamizsnában magáról Krisztusról teszünk tanúságot, akinek nevében benne foglaltatik az élet. A nagyböjti időszak tehát arra indít – személy szerint és közösségekben is –, hogy tegyünk erőfeszítéseket Krisztus követésére, és tegyünk tanúságot szeretetéről.

Mária, az Úr édesanyja és húséges szolgálóleánya, segíts a híveknek a nagyböjti idő lelki küzdelmeiben, hogy megfelelően éljenek az ima, a böjt és a jótékonyság fegyverével! Lélekben megújulva ünnepeljük a húsvéti titkokat! E kívánságokkal fogadja minden hívő apostoli áldásomat!

Részletek XVI. Benedek pápa nagyböjti üzenetéből

Februárban történt

Az idén a gyertyaszentelő és a Balázs-áldás két egymást követő napon volt, 2-án illetve 3-án, vasárnap. Ezen a napon a 11 órás szentmisén tettek ünnepélyes ígéretet az újonnan megválasztott egyházközségi képviselő-testületi tagok is, akiket Márfi Gyula érsek atya iktatott be tisztségükbe.

Február 10-én tartotta a megújult egyházközségi képviselő-testület az első gyűlését, amelyen Gyula atya ismertette az egyházközség előző éves elszámolását, valamint az idei évre tervezett költségvetést. A képviselők az előterjesztést elfogadták. Ezután megválasztották a testület elnökét, aki ismét Stumpfhauser József lett.

Február 17-én a 11 órás szentmisén vehették fel a betegek szentségét idős és beteg testvéreink.

Istenes Szent János

Ciudad János egyszerű, vallásos szülők fiaként, Portugáliában született, 1495. március 8-án. Amikor nyolcéves lett, szülei szállást adtak egy papnak, aki lelkesedéssel beszélt a spanyolok vallásos életéről. Amikor a pap eltávozott, a fiú megszökött otthonról: Madridba akart menni, ahová a pap is készült.

János mintegy hatvan mérföldnyire gyalogolt. Egy kis spanyol város, Oropesa páztorainak vezetője irgalomból házába fogadta. A juhokat kellett őriznie, ennek fejében pedig olyan nevelésben részesült, amelyet szüleinél aligha kapott volna meg. Megtanult írni, olvasni, számolni, és a gazdálkodásban is kiképezték. Derék fiatalemberré lett, és gazdája minden évben fontosabb feladatokat bízott rá, végül már az egész birtokot ő vezette egyedül. A gazda végleg a családjához akarta kötni értékes emberét, és elhatározta, hogy lányát feleségül adja hozzá. János azt gondolhatta, hogy a házasság nem neki való. Először gondolkodási időt kért, aztán elutasította az ajánlatot. Mikor pedig gazdája erőltette a dolgot, elszökött.

Katonának állt, és a francia–spanyol háborúban szolgált. A katonáskodás közben viszont elfelejtkezett az imádságról, és egyre mélyebbre süllyedt. Csak egy lelki megrázkództatás térítette ismét jó útra: leesett a lováról, és elvesztette eszméletét. Amikor magához tért, ellenséges területen találta magát. A Szűzanyához fohászkodott, és ép-ségben visszajutott a spanyol táborba.

De ott még rosszabbul járt: megbízták, hogy őrizze a zsákmányt, amit minden ébersége ellenére elloptak. Őt gyanúsították a tett elkövetésével, és halálra ítélték. Föl akarták akasztani, de egy magas rangú tiszt visszaadta az életét azzal a föltétellel, hogy minél előbb tűnjön el a hadseregéből.

János elzarándokolt Compostelába, és ott megvilágosításért imádkozott, hogy milyen útra lépjen a jövőben, de kérdésre nem kapott választ. Visszatért szülőhelyére, s megtudta, hogy

szülei már meghaltak. János ezután Gibraltárba ment, és szentképeket árusított. Hamarosan egy kis boltot is tudott vásárolni magának Granadában.

Egy napon Avilai János, a híres hit-szónok érkezett a városba. A szent életű férfi szavai mélységesen megragadták Jánost. Elajándékozta minden áruját, és bezárta a boltját. Mivel igen különösen viselkedett, kiabálva és a mellét verve szaladgált az utcákon, a bolondokházába csukták, hogy észre térítsék. Avilai János meghallotta, mi lett prédikációjának következménye. Meglátogatta az „őrület”, és megmagyarázta Jánosnak, hogy éppen elég ideig űzte különönbűnbánati gyakorlatait, kezdjen most már olyasvalamibe, ami másoknak is hasznos.

Kemény munkába vágott ekkor: éjszaka fát gyűjtött az erdőben, s nappal eladta. Árából élelmet és orvosságot vásárolt a vagyontalan betegeknek. Ez az üzlet is fölvirágzott, és János hamarosan olyan helyzetbe került, hogy házat bérelhetett. Oda hordta betegeit, és önfeláldozóan ápolta őket.

Tuy püspöke, aki nagyra becsülte őt, jóváhagyta az „Istenes János” nevet, amelyet az emberek adtak neki. Készítettett számára egy köntöst is, hogy megismerjék róla, és meghagyta, hogy segítőtársai is olyat viseljenek.

Egyre több ifjú ember jött, hogy János vezetése alá rendelje magát; csak alapos vizsgálat után vette föl őket. A mű szemmel láthatóan Isten áldását élvezte. Hamarosan egy második kórházat kellett építenie, és ez Jánost adósságba verte. Az érsek tanácsára Valladolidba ment az udvarhoz, hogy támogatást kérjen, amit meg is kapott. Rövidesen azonban Valladolidban is éppen olyan sok szegény jött hozzá, mint Granadában. Kísérőtársa figyelmeztette, hogy az adományt eredeti céljára fordítsa, mármint Granada számára, de János nem volt képes egyetlen szegényt sem elutasítani.

A betegek szolgálatában, megfeszített munkában eltöltött 13 év meg-

hetősen felőrölte erejét. A valladolidi utazás fáradalmait alig tudta kiheverni. És akkor egy nap azt hallotta, hogy kiáradt a Xenil folyó, és rengeteg fát sodort a partra. Az alkalmat nem akarta elmulasztani, hogy szegényein segíthessen. Fagyűjtés közben egy fiatalember a vízbe esett, és az áradat elsodorta. Megmentésére János a folyóba ugrott, de nem tudta kihozni. Teljesen kimerülve ért partra. Olyan testi és lelki megrázkództatás érte, amelyből a legyengült férfi már nem tudott fölépülni. Érezte halálának közeledtét, ezért elrendezte kórházának ügyeit.

Egy gazdag jótévedője engedélyt szerzett az érsektől, hogy házába vihesse, és gondos ápolásban részesítette, de a véget már nem tudta föltartóztatni. Miután az érsek föladta neki a betegek szentségét, Istenes János meghalt ötvenötödik születésnapján.

Műve egyre jobban elterjedt, végül harminchat évvel a szent halála után V. Sixtus pápa kánonilag is megerősítette a közösséget irgalmas testvérek néven. A rend az egész világon elterjedt.

Istenes Jánost 1690-ben avatták szentté. XIII. Leó pápa a katolikus kórházak védőszentjévé tette, s nevét belefoglalta a haldoklók egyházi imájába.

Ünnepét 1714-ben vették föl a római naptárba, március 8-ra.

(Forrás: A szentek élete)

Játszóház

A foglalkozást szilágyis tanító nénik tartják.

Helyszín: A Szilágyi-iskola kis épülete

6. találkozás: 2008. március 8.

A foglalkozás témája: tavaszvárás

A karitás

felajánl 1 db mikrohullámú sütőt!

Igény jelzése: név, telefonszám leadásával a plébánia

irodájában köznapon 9–12-ig, vagy szentmisék előtt és után

a sekrestyében.

Visszajelzünk!

„Jót s jól, ebben áll a nagy titok”

Paul Claudel öt nagy ódája

Claudel második megtérésének jelentős lépése 1905-ben, Lourdes-ban történt. Ezen a szent helyen éppen 150 éve jelent meg Soubirous Bernadettnek, az egyszerű fiatal lánynak 1858. február 11. és július 15. között tizennyolc alkalommal a szépséges hölgy, aki Bernadett kérdésére szeplőtelen fogantatásnak nevezte magát, és engesztelésre, imádságra szólította fel a híveket. Évtizedeken át zarándokok sokasága kereste és keresi fel ma is a jelenések helyét gyógyulást kérve testi és lelki nyomorúságukból a Szent Szűztől. A testi és lelki csodák helye azóta is Lourdes. Claudel is itt idézte fel újra első megtérésének emlékét 18 éves korából, ahogy akkor – betévedve a Notre-Dame-székesegyházba. A karácsonyi Magnificat csodálatos dallama megérintette a lelki sötétségben élő ifjú szívét – „Uram, megtaláltalak, ledöntöttem bálványaimat.” A négy elvesztegetett év után a Szűzanya megint segítségére siet, ő újra szentségekhez járul, új életet kezd. Az újrakezdés küzdelmes útját öt nagy ódában írja le. Ezek a zsoltárszerűen szárnyaló szabadversek a szívüktetés ritmusát követve még visszautalnak a nagy szerelemre, de már az újra megtérés kezdetét jelentik.

A harc a Teremtő és a teremtmény, az erősz és az istenszeretet közt elcsitult. Claudel teljesen átadja magát Istennek.

Ódái a nagyböjti szent időben megtanítanak bennünket is, hogy ráeszméljünk és őszintén beismerjük, mi az a válaszfal, amelyet magunk állítottunk Isten felé vezető utunkon.

Ennek bevallásához nagy önismeretre és alázatra van szükség, de a feloldozás nekünk is – mint Claudelnek – meghozza a Magnificat örömet és az erőt, hogy az új kísértések felett is győzedelmeskedjünk.

Első óda: A múzsák.

Rose, az életéből eltűnt asszony szépségét, bűnös szerelmének emlékét nehezen felejtí. Így vall arról: „Engem, a meggyújtott méceszt a titkos tűz még

most is emészt. Sohasem alszik ki lángja a szélben? Ki tartja vissza a nagy emberi lángot?”

Második óda: A lélek és a víz.

Az újra Istenre találás küzdelmes útját vallja be leghosszabb ódájában. „Most ismét itt az Óda. Noked írom – a hosszú földi utak után – ezt az új, nagy Ódát. Végül én is megtaláltam a halált, amely nekem kellett. Megismertem az asszony szerelmét. Megismertem a szomjúság forrását. Karjaim közt tartottam az emberi csillagot. És íme, megcsaltál engem, nem vagy többé seholy, ó, rózsa. Nem látom többé arcodat ebben az életben. És én egészen egyedül maradtam a hegyi patak partján. Íme, patakszakad könnyeim, Uram! Szabadíts meg engem ebből a gyűlöletes sötétségből! De ami még bennem kívánatos, még nem érett. Legyen tehát éjszaka, míg lelkemből lassan összeáll az a csepp, amely kész lehullani, ha elérte teljes súlyát, mint a hegyi forrás, mely inni ad a nagy óceánnak.”

„Látod, Uram, ezt az embert, aki vagyok! Szabadíts meg önmagamtól! Szabadíts meg engem a rabszolgaságtól, ebből a gyűlöletes sötétségből! Istenem, látom a tökéletes embert a kereszten. A te fiad, a ti és a mi jelenlétünkben két kezével és lábával négy szeggel odaszegezve. Szíve szétszakítva, és a nagy Vizek egészen a szívéig hatolnak. Ó, látható és láthatatlan dolgok teljes krédója, elfogadlak végül teljes katolikus hittel.”

Akkor így szól az Úr: „Íme, elérkezett hozzám, a szív küszöbére. Nyisd ki a kaput, és Isten bölcsessége előtted van, mint a dicsőség oszlopa.”

Harmadik óda: Magnificat.

Az őszinte megbánás, a jó szentgyónás utáni örömujjongás hangja ez: „Hol van már a szél, hol a tenger, hol az az út, mely eddig vezetett? Tudom, hogy a harcnak vége, tudom, hogy elmúlt a vihar. Ó, Istenem anyja, mily súlyos szívem az örömtől. Mert a teremtmény ujjongása az a titok, melyet az égi csillagok milliárdja virrasztva őriz.”

Negyedik óda: A múzsa, mely a kegyelem.

„Még újra kísért az asszony emléke. Az éjszakák még visszahozzák a bűnös szerelem napjait: „Uram, meddig tart még a sötétség elviselése, melyet nem te alkottál? Nem azt parancsoltad nekem, hogy győzzek, hanem hogy ne hagyjam magam legyőzni.”

Ötödik óda: A becsukott ház.

„Ó, Istenem, emlékszem a sötétségre, amelyben csak ketten voltunk azon a zord nagypénteki délutánon a Notre-Dame-ban. Én egyedül, szemben a nagy bronzkrisztussal. Akkor mindenki ellenünk volt, a tudomány, az értelem. Csak a hit lobogott bennem, és én a csendben veled együtt leszálltam sírodba. Nem mozdultam, és sírod széle kitágult a mindenség méreteire. Aztán a húsvét éjszakája ódájában már a feltámadás bizonyosságának örömdóját zengi.”

„Nem alszom. A nagyszombat és húsvét éjszakája nem az alváásra lett. A hegyek és az erdők várakoznak. A telihold ragyog mozdulatlanul az örökkévalóság közepén. Boldog éjszaka, mely egyedül ismerte az órát, midőn Jézus feltámadott. Csak akkor tudjuk meg, hogy valami történt, midőn bekövetkezett: A csillagok egytől egyig felsorakoztak, hogy elmondják, amit láttak. A föld megtörte a csendet, hirtelen elkezdte mesélni, amit tudott. A holdfényben a harangok is az éj közepén önmaguktól megszólaltak. Nem érthető a beszédük. A szeretet, a meglepetés, az öröm némítja el hangjukat, csak a lelkek mélye hallja őket. A temetők halottjai csatlakoznak a harangok hangjához: Ti alvók, ne féljete, mert való igaz, hogy ő feltámadott! Lelkem is féktelen örömmel szabadul el: Én is legyőztem a halált, és hiszek üdvözítő Jézusomban.”

Paul Claudel 1955. február 23-án, nyolcvanhét évesen halt meg, szívrohamban. Ő, aki diplomataként fiatalon bejárta az egész világot, élete délen visszavonulva, ódáival, regényeivel, igaz hittel járt most Isten követségében. Nietzsche hitetlen századában ő Isten katolikus hőse, Isten hirdetője volt. Sírfeleirata is ezt bizonyítja: „Itt nyugszanak Paul Claudel földi maradványai és elvetett magva.”

A kulcsszó az igazság

Sokáig magam is úgy gondoltam, hogy bizonyos helyeken, bizonyos szituációban nincs helye a politikának. Volt, aki óva intett, tartózkodjak attól, hogy e helyen nyíltan politizálásba bonyolódjak, legfeljebb burkoltan, csak utalásszerűen tegyem ezt, tanácsolta az illető, aki nyilván jót akart nekem. Nos, éppen ez indított arra, hogy eloszlassak egy félreértést, nevezetesen azt, hogy milyen téves és rossz beidegződés távol tartani magunkat a politikától azt gondolva, hogy semmi közünk hozzá. Ha nem hívnám fel erre a figyelmet, azt hiszem, mulasztást követnék el, s az bizony rossz dolog. Elhatározásomban több dolog is megerősített. Egyebek között II. János Pál szavai, melyek szerint túlvilági üdvösségét teszi kockára az, aki a társadalmi életben legjobb lelkiismerete szerint nem vesz tevőlegesen részt. A Hír Televízió minap látott riportjában Náray Szabó Gábor, a Professzorok Batthyány Köre elnökének mondatai is erről győztek meg. Az elnök úr, aki mélyen hívő tudós és abszolút hiteles ember, a riporter azon kérdésére, hogy a papok politizálhatnak-e, habozás nélkül és mély meggyőződéssel igennel válaszolt.

Mert mi is az a politika? Miért is politizálunk, és ha nem, miért nem tesszük? Az utóbbira talán egyszerűbb a válasz: lustaságból, nemtörődömségből, s ami a legrosszabb, ostobaságból. Minket, magyarokat sajnos elszoktattak az elmúlt ötven év alatt, hogy gondolkodjunk és magunk döntünk a sorsunkról. Kádárék ott „fent” eldöntötték, hogy mi a jó a népnek, s meg is torolták, ha valakinek az mégsem volt jó, s máshogyan szeretett volna élni, mint például 1956-ban. S ma sincs ez másként: jelenlegi kormányunk eldöntötte, mi a „jó” nekünk, s a mi pénzünkön folytatott hazug kampánnyal próbálja visszatartani az embereket a népszavazástól. Közben – s minden sorsdöntő lépésnél – fennen harsogják,

hogy az egyház ne politizáljon, de lehetőleg a polgárok se, mert – bár ezt nem vallják be nyíltan – a hatalomban lévők érdeke ezt kívánja. Természetesen a hatalmon lévők politizálnak, leginkább úgy, hogy az emberek ne tudjanak beleszólni az őket érintő dolgokba, miáltal – reményeik szerint – a hatalmuk időtlen időkre betonba lesz öntve.

Síralmas az az eset is, amit egyik ismerősöm mesélt: egy jó cél érdekében ment házról házra, aláírást gyűjteni. Nemegyszer a „mi nem politizálunk” mondattal vágta be az orra előtt az ajtót olyanok, akikről tudta, hogy a havi gázszámlát nem tudják kifizetni, miközben az aláírásgyűjtés éppen az ő érdekükben történt.

Mit is tesz az ember, amikor távol tartja magát a politikától? Egyszerűen csak nem törődik a maga és a hazája jövőjével, a gyermekei jövőjével. Lehet ennél rosszabbat tenni egy embernek az életben? Éppen ezért – bár igyekeznek minket erről leszoktatni – minden felelősséggel gondolkodó embernek igenis politizálni kell, azaz – János Pál felhívása nyomán is – a hazugságot elvetve, igaz, hiteles politikusokat választva mindenkinek minden tőle telhetőt meg kell tenni egy igazságosabb társadalom érdekében. A kulcsszó az igazság, amely a Szentírásban számtalan helyen előfordul, s amelynek Jézus rendkívüli jelentőséget tulajdonított: „Törekedjete az igazságra”. Másutt egyenesen magáról mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet”, megint másutt: „Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot...” Kezembe akadt a magyar katolikus püspöki kar 1996-ban kiadott Igazságosabb és testvériesebb világot című körlevele, melynek egy részlete VI. Pál pápa enciklikájának mondatait idézi, s amely kiemeli a helyi egyház felelősségét. Idézem: „A helyi keresztény közösségek feladata, hogy a Szentlélek segítségével, a felelősséget viselő püspökökkel egység-

ben, mind az összes jóakarató emberrel párbeszédet folytatva eldöntsék, milyen utat kell vállalniuk azoknak a társadalmi, politikai és gazdasági változásoknak az elindításához, amelyek szükségesnek látszanak, és gyakran nem tűrnek halasztást.” Nos, ez tiszta beszéd, amelyből egyértelműen kiderül, hogy a politizálás nem az ördögtől való, mint sokan gondolják, s hogy a változás nem tűr halasztást, és szükséges, az pedig a napnál világosabb.

Természetesen nagyon fontos a tisztánlátás és az összefüggések ismerete. Ezek hiányában nagyon nehéz felismerni az igazságot, s könnyen elhithetetik a rosszul informált, félrevezetett emberrel, hogy minden politikus hazug, hogy nem érdemes a jelenlegi állapoton változtatni, hiszen minden úgy jó, ahogy van, s a hazugság máris igazságnak tűnik. Jelenleg sajnos félrevezetett emberekkel egy hazugságokból felépített virtuális társadalomban élünk. Hamis ígéreteket készpénznek véve, végeláthatatlan hitelekből, ócska tévésorozatokon csüngve tengetik kilátástalan, céltalan napjaikat fiatalok, idősek egyaránt. Ráfizettünk, mert sokan hittek a hazug szavaknak, de lassacskán mindenki a maga bőrén tapasztalja meg a szomorú érzést, a becsapottságot, s ráébred az igazmondás fontosságára. Úgy emlékszem, Dante mondta, hogy a pokol legsötétebb bugyrait azoknak készítik, akik erkölcsi válság idején hallgatnak. Hogy most erkölcsi válság van, az mindenki számára nyilvánvaló. Keresztény ember jó lelkiismerettel tehát nem maradhat csendben, ha felismerte az igazságot, s nem maradhat távol a politikától, mert az már több mint mulasztás, egyenesen bűn.

S végül egy sokat idézett mondás, amely valahogy ilyenformán szól: ha az okos, rátermett és becsületes emberek visszavonulnak a politikától, akkor az alkalmatlan és becstelen emberek fognak minket irányítani.

De akkor ezt meg is érdemeljük.

-ehm-

A Biblia éve – 2008

Gondolkodva, imádkozva, gyógyulást keresve

Megkezdjük a Biblia évét, hogy ebben az esztendőben különös figyelemmel és szeretettel tekintsünk Isten hozzánk intézett üzenetére, amelyet írott formában a Biblia, a Szentírás őrzött meg a számunkra. A Szentírás olyan könyv, amelyet Isten kiválasztott emberei írtak a Szentlélek irányításával. Így az Isten üzenete emberi nyelven, emberi szavak által jut el hozzánk. Mivel Isten üdvözítő művét Jézus Krisztus teljesítette be, az egész Szentírás végső soron Jézushoz vezet bennünket, és őbenne találjuk meg az egésznek értelmét. Ahogyan Szent János evangélista mondja, ő az Isten élő Igéje, hozzánk intézett élő Szava. A Biblia megértése Jézus megértéséhez vezet. Amikor tehát a Szentírást hallgatjuk, olvassuk, akkor végső soron Jézus szól hozzánk. Szent Cyprián, Karthágó vértanú püspöke így tanít: „Az az óhajunk, hogy ne csak a templomokban törekedjünk Isten szavát komolyan meghallani, hanem otthonokban is merüljünk el a Szentírásba és elmélkedjünk az Úr törvényein. Mert ez is Krisztus, ki mindenütt annak közelében van, aki őt keresi.”

A Biblia évében nagyon ajánlom, és mindenkit buzdítok, hogy vigye otthonába a Bibliát – legyen ott minden család asztalán a Szentírás –, és olvassák rendszeresen egyénileg vagy közösen. Legyen ez hétköznapijainkban is az élő kapcsolat a köztünk jelen lévő Krisztussal. Nagyon üdvös, ha a családtagok hetente legalább egyszer közösen olvassák a Bibliát.

Hogyan lesz a Szentírás éltető forrásunk, hogyan olvassuk?

A Szentírást gondolkodva, imádkozva kell olvasni!

Nem vehetjük a kezünkbe úgy, mint a napilapokat vagy regényeket, amelyekben csak az érdekességet keressük. Isten üzenetét régi korokban, sajátos körülmények között foglalták írásba. Ha meg akarjuk érteni igazi tanítását, nem állhatunk meg a felületeknél, nem nézhetjük csak a külsőt, ami az első látásra meg-

gad, hanem figyelmesen kell keresni, mit is akar ezzel Isten nekünk üzeni. Ezért mondom, hogy a Szentírást gondolkodva, sőt imádkozva kell olvasni. Hasznos, ha nyugodt körülményeket teremtünk az olvasáshoz – csendet a környezetünkben és csendet magunkban, hogy képesek legyünk meghallani Isten üzenetét. (Ajánlatos, hogy az olvasás kezdetén rövid imával hangoljuk magunkat a belső figyelemre.)

A Szentírás megértéséhez segítségre van szükségünk

A Biblia nem valami égből hullott könyv, hanem különböző korokban, különböző szerzők által megfogalmazott tanítás – amit az Egyház őrzött meg, és az Egyház ad a kezünkbe. A Szentírás az Egyház könyve. A magyarázata is az ő feladata, amit meg is tesz. Hiszen az Egyház pásztorai, a szent tudományok művelői, és a szentek mindig a Szentírásból merítettek és merítenek, amikor megfogalmazzák a tanítást, vagy élnek a keresztyén életet. A teológia is és a szentek élete is valójában a kinyilatkoztatás magyarázata és értelmezése. Akkor olvassuk helyesen, illetve akkor értjük meg a Szentírást, ha az Egyház tanítására figyelve olvassuk. Mert arra is van sajnos példa, hogy egyesek félreértik, vagy tévesen magyarázzák, így eltévednek az igazság keresésében. A Szentírás helyes megértésében segít a rendszeres igehirdetés – a vasárnapról vasárnapra elhangzó homília, vagy a Szentírás-magyarázatok. Ha közösségben olvassuk, egymásnak is segítünk a megértésben. A katolikus kiadású Szentírásokban találunk rövid magyarázatokat, amelyek segítenek a szöveg pontos megértésében, az összefüggések felfedezésében. Mindezek biztosítják azt a háttérrel, amelyben a Szentírás szövegeinek igaz tanítása kibontakozik előttünk.

A Szentírást hittel kell olvasni!

Mit jelent ez? Elsősorban azt, hogy tisztelettel tekintünk a Bibliára, mint Isten szavára. „Szólj Uram, mert hallja a

te szolgád!” A liturgiában ezt a tiszteletet az Isten szava iránt több formában kifejezzük: az evangélium olvasását állva hallgatjuk, a pap megcsókolja a könyvet, miután elolvasta az evangéliumot. A ciszterci szerzetesek liturgiájában a Szentírást felolvasó szerzetes a szakasz első sorait térden állva olvassa. Ez az előlegezett bizalom átsegít bennünket azon az akadályon, hogy első látásra túl egyszerűnek, régiesnek érezzük a Szentírás szövegét, történeteit. Paul Claudel – katolikus hitre tért költő – így ír: „Olvassuk a Szentírást, de olvassuk úgy, amint az atyák olvasták, akik felfedték nekünk, hogy milyen nyereség származik belőle. Olvassuk térden állva, olvassuk bíráló célzat nélkül, ama badar kíváncsiságtól mentesen, amely csak a hiúság tükörképe. Olvassuk tehát a vágyódó szív szenvedélyével! Azt hirdették nekünk: ott az élet, ott a világosság – miért is ne kísérelnénk meg zamatját csak egy kissé is megízlelni!”

Olvassuk a Szentírást gyógyulást keresve!

„Az Isten szava ugyanis eleven, átható és minden kétélű kardnál élesebb, behatol a lélek és szellem, az íz és a velő gyökeréig, megítéli a szív gondolatait és érzéseit” – olvassuk a zsidókhöz írott levélben (4,12). Valóban, az Isten szava életet adó Szó. Teremt, gyógyít és világosságot ad. A viharos tengeren az apostolok féltelmükben Jézushoz fordultak: „»Uram, ments meg minket, elveszünk!« Jézus ezt mondta nekik: »Mit féltetek, kishitűek?« Aztán fölkelt, parancsolt a szélvésznek és a víznek, s nagy nyugalom támadt” (Mt 8,25–26). A jerikói úton egy vak ember kiáltott Jézus után: „Dávid fia, könyörülj rajtam!” Ő megkérdezte: „»Mit akarsz tőlem, mit tegyek?« Azt válaszolta: »Uram, hogy lássak!« Jézus így szólt

hozzá »Láss! Hited megmentett téged« (Lk 18,41–42). Jézus szavának – amelyet a Biblia közvetít számunkra – ma is ereje van. Ha hitbeli bizonytalanság homálya vesz körül, ha nyugtalanság, félelmek gyötörnek, ha a bűnök tartanak fogva, vegyük kezünkbe a Szentírást. És ha türelmesen olvassuk, megtaláljuk benne az útmutatást, amely a fényre, a gyógyuláshoz, a lelki békeséghez vezet. Megtaláljuk benne Isten válaszát.

Aki Istent szereti, szent szavát is szereti. Aki szereti a Bibliát, aki hűségesen olvassa, az Isten szeretetében halad előbbre. Legyen hát a Szentírás mindennapi táplálékunk, olvassuk rendszeresen, imádkozzunk – és éltető táplálékunkká válik. Szent Jeromos szavaival zárom buzdításomat: „Aki az Írást nem ismeri, Krisztust sem ismeri”. „Szeresd a Szentírást és az örökkévaló Bölcsesség szeretni fog téged. Szeresd, és szolgálni fog téged, becsüld, és karjaiba fog zárni.”

(Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök körlevele a bibliáolvasásról)

Egyházmegyei zarándoklat

Május 31-én, szombati napon lesz érseki tartományunk (Veszprémi, Szombathelyi és Kaposvári egyházmegyé) hivatalos zarándoklata a mátraverebélyi nemzeti kegyhelyre. A zarándokmise főcelebránsa és szónoka Márfi érsek atya lesz, aki szeretettel hívja erre a zarándoklatra a főegyházmegye papjait és híveit.

2001-ben már szerveztünk egyházközségi zarándoklatot Mátraverebély-Szentkútra, bár akkor még nem nyilvánították nemzeti kegyhelyé. Most lehetőség van (ismételten) elzarándokolni oda. Megfelelő számú jelentkező esetén az érsekiség autóbust indít Veszprémből. Ha plébániai szinten nem is jön össze annyi jelentkező, hogy önállóan egy buszt megtöltsünk, lehet csatlakozni ehhez a központi szervezéshez. Ezért kérjük, hogy az érdeklődők mielőbb jelentkezzenek a sekrestyében vagy a plébánián.

Nagyböjti lelkigyakorlat

március 5-től 7-ig (szerdától péntekig)
az este 6 órás szentmisék keretében.

A szentbeszédeket Takács Gyula atya, a hittudományi főiskola biblikus tanára, rábagyarmati plébános tartja.

Témája: A kinyilatkoztatás

1. A kinyilatkoztatás forrása – „Kezdetben volt az Ige...”
2. A kinyilatkoztatás módja – „És az Ige testté lett...”
3. A kinyilatkoztatás célja – „És az Ige közöttünk lakott...”

Gyóntatás a szentmisék előtt 1 órával!

Kitekintő

Lengyel delegáció Veszprémbe

Joanna Stempinska, a Lengyel Köztársaság budapesti nagykövete, Henryk Slomka-Narozanski, Veszprém testvérvárosának, Tarnównak az alpolgármestere, Marcin Palach, az ottani turisztikai központ igazgatója, Malgorzsata Malec, a Tarnówi Magyarbarátok Társaságának elnöke február 1-jén bemutatkozó látogatásra érkezett Veszprémbe.

A sajtótájékoztatón Lasztovicza Jenő elnök elmondta: a magyar-lengyel kapcsolat több évszázados múltra tekint vissza, de Veszprém és Tarnów hivatalosan 2002 óta működik együtt elsősorban ifjúsági, sport-, kulturális és turisztikai területen.

Cél, hogy a jó kapcsolat a jövőben a gazdaságra is jellemző legyen, hiszen a két ország mint friss uniós tagállam hasonló problémákkal küszködik. A jelen-

legi kitűnő kapcsolat előnye az is, hogy a politika felé is erőt sugároz – fogalmazott az elnök, aki régi jó ismerőse a nagykövet asszonynak, ugyanis mindketten Magyarországon végezték a Kertészeti Egyetemet. A találkozón elhangzott: jó kapcsolat kínálkozik a veszprémi és a testvérvárosi egyetem közös kutatómunkájában is. Tarnów évente ifjúsági tornát rendez, amelyre várják a veszprémi fiatalokat is. Ily módon is készülnek a 2012-es foci-EB-re, melyet Lengyelország és Ukrajna közösen rendez.

Joanna Stempinska, aki két éve dolgozik Magyarországon, kiemelte a közös uniós pályázatok lehetőségét, melyek különösen a kis- és középvállalkozókat, mint a gazdaság motorjait érintenék előnyösen.

Bruszniai Árpád posztumusz kitüntetése

Bruszniai Árpádnak posztumusz professor emeritus címet adományozott a váci Apor Vilmos Katolikus Főiskola február 23-án.

Adóbevalláshoz

Magyar Katolikus Egyház technikai száma az egyházak támogatására felajánlott 1%-hoz: 0011

Egyházi alapítványok amelyeknek adónk másik 1%-át felajánlhatjuk:

19666275-1-43: Magyar Karitás Alapítvány

Ez az alapítvány országosan támogatja a rászoruló embertársainkat.

18917884-1-19: Keresztény Szülők Alapítványa Veszprém Megyei Diákokért

Ezen az alapítványon keresztül támogathatók Veszprémi főegyházmegye oktatási, nevelési intézményei.

19261083-1-19: Veszprémi Szeminárium Alapítvány

Ezen az alapítványon keresztül támogatható egyházmegyénkben a papnevelés.

19266239-1-19: Angolkisasszonyok I.B.M.V. Veszprémi Közhasznú Szervezete

Ezen az alapítványon keresztül támogatható az angolkisasszonyok veszprémi intézete.

A nagyheti szertartások rendje

Virágvasárnap (márc. 16.)

A délelőtti 11 órás szentmisén végezzük a barkaszentelést és énekeljük a passiót, Jézus szenvedéstörténetét Szent Máté evangéliuma szerint.

Nagycsütörtök (márc. 20.)

7.00: énekes zsoltosma

10.00: a bazilikában krizmaszentelési szentmise

18.00: utolsó vacsora szentmiséje, oltárfosztás, virrasztás

Nagy péntek (márc. 21.)

7.00: énekes zsoltosma, utána gyónási lehetőség

15.00: keresztút, ezt követi a nagy pénteki szertartás

(passió, könyörgések, hódolat a kereszt előtt, szentáldozás)

Nagyszombat (márc. 22.)

7.00: énekes zsoltosma, utána gyónási lehetőség

Délután 6 óráig a templom nyitva lesz, szentsírlátogatás

Szombat éjjel (húsvét vigíliája)

21.00: húsvéti vigília szertartása (tűzszentelés, húsvéti örömeinek, olvasmányok, keresztelés, szentmise, feltámadási szertartás)

húsvéti ételmegáldás

Húsvétvasárnap (márc. 23.)

7.30: húsvéti ételmegáldás

9.00: szentmise

11.00: ünnepi szentmise

18.00: szentmise

Húsvéthétfő (márc. 24.)

Vasárnapi miserend.

Hírek és események

Az imaapostóság szándékai márciusra:

Általános: Hogy a személyek és a népek közötti megbocsátás és kien-gesztelődés jelentőségét megértsük, és az Egyház tanúságot tegyen Krisztus szeretetéről, új emberségünk forrásáról.

Missziós: Hogy az evangéliumért világszerte, sokféleképpen üldözést szenvedő keresztények a Szentlélek erejétől támogatva továbbra is bátran és nyíltan legyenek Isten szavának tanúi.

Nagyböjt péntekjein este közös **keresztutat végzünk** a templomban.

Március 4-én kezdjük a **bérmálkozók** közvetlen felkészítését a bérmálásra. A rendes heti hittanórájukon kívül keddenként ½ 5-re várjuk őket a templomi hittanterembe. A bérmálás előreláthatólag pünkösdhétfő, május 12-én délután 3 órakor lesz a Szent László-templomban.

„Bendzsós” keresztútjárás lesz március 7-én, pénteken 17.30-kor

Március 9-én, nagyböjt 5. vasárnapján országos templomi **gyűjtés** lesz a Szentföld, az ottani szent helyek javá-
ra.

A **karitás-gyűlés** március 12-én 16.30-kor lesz.

Pergolesi **Stabat mater** című művét énekli a **Schola Regina** a március 14-i keresztútjáráskor.

Március 15. nemzeti ünnepünk. Mivel március 19. nagyhétre esik, idén elő-
hozva, ezen a napon ünnepeljük **Szent Józsefet**, a Boldogságos Szűz Mária je-gyesét.

Március 16-án, virágvasárnapkal kez-dődik a **nagyhét**. Ennek a liturgiája külön olvasható.

Március 29-én, szombaton délelőtti 10 órától tartják **Litieren a Bódi Magdi**-
ünnepséget.

Március 30-án húsvét 2. vasárnapja, az **Isteni Irgalmasság vasárnapja**. Ezen

a napon teljes búcsú nyerhető a szo-kott feltételek mellett (szentgyónás, szentáldozás, ima a pápa szándékára).

Ugyancsak március 30-án térünk át a **nyári időszámításra**, az órákat egy órával előbbre állítjuk. Ettől a naptól kezdve a **nyári miserend** lesz érvényben, az esti szentmisék ½ 7-kor kez-dődnek.

Március 31-én ünnepeljük ebben az évben Urunk születésének a hírüladá-sát, régi magyar nevéen **Gyümölcsoltó Boldogasszonyt** (mivel 25. húsvét he-tére, nyolcadába esik, s ezeket a napo-kat semmilyen ünnep nem szorítja ki a liturgiában).

Április 2-án van II. János Pál pápa ha-lálának a 3. évfordulója.

Imádkozzunk értük...!

...mert szentségi házasságot kötöt-
tek: **Bán Róbert** és **Márkus Renáta**
Alexa

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
márc. 9.	<i>Ez 37,12b-14</i>	<i>Róm 8,8-11</i>	<i>Jn 11,1-45</i>
márc. 16.	<i>Iz 50,4-7</i>	<i>Fil 2,6-11</i>	<i>Mt 26,14-27.66</i>
márc. 23.	<i>ApCsel 10,34a.37-43</i>	<i>Kol 3,1-4</i>	<i>Jn 20,1-9</i>
márc. 30.	<i>ApCsel 2,42-47</i>	<i>1Pét 1,3-9</i>	<i>Jn 20,19-31</i>
ápr. 6.	<i>ApCsel 2,14.22-28</i>	<i>1Pét 1,17-21</i>	<i>Lk 24,13-35</i>

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 650 példányban

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: Tóth Gyula plébános

A szerkesztőség címe:

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

A szerkesztőség vezetője: Demény Anna

Szerkesztők: Lakóné Adonyi Krisztina,
Kreschka Miklós, Selyem Zoltán

Lapzárta: minden hónap 20-án